நல்லாசிரியன்

உபாத்தியாயர்கட் கெனவே உலவிவரும்

மாதாந்தச் செந்தமிழ்ப் பத்திரிகை

வயது - 7	1911௵ ஜூலை ௴	மாதம் 2

SIMPLE TALKS ON PLANTS

தாவரம்

"முத்து! என்ன மெதுவாக வருகிறாய்; ஒரே விஷயத்தைப் பற்றிப் பன்னிப் பன்னிப் பேசுகிறேன் என்று வெறுப்பாக இருக்கிறதோ?" என்று கேட்டான் சாமி

"வெறுப்பாவது, எத்தனைதரம் சொன்னாலும் எனக்கு இஷ்டந்தான். அப்படி ஒன்றும் நீ சொன்னதையே சொல்லவில்லையே; ஒன்றைப்பற்றிப் பலவிஷயங்கள் சொன்னாய். ஒவ்வொன்றும் அற்புதமாக இருந்ததே. இன்றைக்கு என்ன சொல்லப் போகிறாய் என்று எண்ணமிட்டுக்கொண்டே வருகிறேன். வெறுப்பினால் உன்னைத் தேடிக்கொண்டு வருவேனா, பார்த்தாயா, ஒரு நிமிஷமாவது பிந்திவந்தேனா" என்று பதில் சொன்னான் முத்து.

"சரி வா, இன்று புதிய பாடம் கற்றுக்கொண்டு வந்தேன். அது உனக்கு இன்னும் சந்தோஷமாக இருக்கும். தோட்டத்துக்குள் போ, நான் புஸ்தகங்களை வைத்துவிட்டு வருகிறேன்" என்றான் சாமி.

[இருவரும் தோட்டத்தில் வந்து கூடுகின்றனர்.]

"சாமி! இன்று வேரைப்பற்றிய பாடம் இல்லையோ, வேறு பாடந்தானே, நன்றாய் கேட்டபடியே சொல்லு, ஒன்றும் விட்டு விடாதே" என்றான் முத்து.

"முத்து! வேரைப்பற்றிய முக்கியமான விஷயம் அவ்வளவு தான். இனி அதற்கு மேல் இருக்கும் பாடத்தைப்பற்றிப் பேச வேண்டும். வேருக்கு மேல் என்ன இருக்கிறது? சொல் பார்ப்போம்" என்றான் சாமி.

"எதையும் என்னைக்கொண்டே வரவழைக்கிறாயே, உங்கள் உபாத்தியாயர் கூட இப்படித்தான் கேட்கிறாரோ, அப்படியே நீயும் என்னைக் கேட்கிறாய், நல்லதுதான், வேருக்குமேல் மரம் இருக்கிறது" என்றான் முத்து.

"மரம் இருக்கிறது என்றால் போதுமா, எல்லாம் சேர்ந்ததற்கு மரம் என்று பெயர். வேரை யடுத்தாற்போல் பூமிக்குமேலே இருக்கும் பாகத்திற்கு என்ன பெயர் என்று தெரியாதா. (ஒரு மாமரத்தைக் காட்டி) இந்த மரத்தில் பூமியிலிருந்து, இதோ கிளைவிட்டிருக்கும் இடம் வரையிலுள்ள பாகத்திற்கு என்ன பெயர்?" என்றான் சாமி.

"அதற்கு அடிமரம் என்று பெயர்," என்றான் முத்து.

"சரிதான், பெரிய விருக்ஷங்களுக்கு இருப்பதை அடிமரம் என்கிறோம்; சிறு செடிகளுக்கும் கொடிகளுக்கும் இருக்கும் அடிப்பாகத்தைத் தண்டு என்கிறோம். இங்கே வா, இந்தக் கத்தியால் இந்த மாமரத்தைச் சீவிப் பார்" என்றான் சாமி.

"ஆம், சீவினேன், சீவின உடனே பட்டை வருகிறது. பிறகு கட்டை இருக்கிறது. அது மிகவும், கடினமாக இருக்கிறது" என்றான் முத்து.

"சரி, இதோ விழுந்து கிடக்கும் பனைமரத்தைப் பார்; உள்ளும் புறமும் எப்படி இருக்கின்றன" சொல் என்றான் சாமி.

"பார்த்தேன், பனைமரம் மேற்புறம் கடினமாயும், உட்புறம் மிருதுவாயும் இருக்கிறது" என்றான் முத்து.

"ஆமாம், மரங்களில் இரண்டு வகையுண்டு; ஒன்று மேற்புறமாக வளரும் தன்மையுடையது. மற்றொன்று உட்புறமாக வளரும் தன்மையுடையது. ஆல், மா, புளி முதலியன மேற்புறமாக வளரும் தன்மையுடையன; பனை, தென்னை, பாக்கு முதலியன உட்புறமாக வளரும் தன்மையுடையன" என்றான் சாமி.

"ஓஹோ, வளரும் பாகந்தானே மிருதுவாயிருக்கும்; அதை யோசித்துச் சொல்லுகிறாயோ, நல்ல யுக்திதான். நானும் இனிமேல் நன்றாய்ச் சொல்லுவேன், பிறகு —" என்றான் முத்து.

அடிமரத்தை அதன் தன்மையை நோக்கி நான்கு விதமாகப் பிரிக்கலாம். விருக்ஷங்களும், செடிகளும் நேரே நிற்கின்றன. அவை நிற்கும் அடிமரம் என்று பெயர் பெறும். இந்த அவரைக்கொடி ஒரு கொம்பைப் பற்றித் தொத்தி ஏறுகின்றது. இதைப்போன்றவைகளுக்குத் தொத்துக் கொடிகள் என்று பெயர். இந்த அறுகம் புல்லைப் பார்; அது பூமியின்மேலேயே படர்ந்து செல்கின்றது. அதனால் அதற்கு ஓடுங் கொடி என்று பெயர். இந்தக் கருணைக் கிழங்கைப்பார்; அது பூமிக்குள் இருக்கிறது; இப்படி இருப்பவைகள் புதைந்துள்ள தண்டுகள் என்று பெயர் பெறும். இந்த இனத்தின் தண்டைத்தான் நாம் கிழங்கு என்று வழங்குகிறோம். (தொடரும்.)

பத்திராதிபர்.

DUTIES OF A VILLAGE SCHOOLMASTER.

(*Recitation and Singing — based on Action and Religion.*)

கிராம உபாத்தியாயரின் கடமை.

(செய்யுளும், பாட்டும் — அபிநயத்தையும், மதத்தையும் தழுவியது.)

1. செய்யுள் என்பது கல்வித்திறமை வாய்ந்த பண்டிதர்கள் இலக்கண இலக்கிய நடையில் நீதி நெறிகளைத் திரட்டிப் பாடி யருளிய பாடல்கள். அவை உலக நடைக்கு ஒத்த விஷயங்களைத் திருஷ்டாந்தத்தோடு விளக்கிக் காட்டுவனவாய், வெகுநாளாய்ப் பலரால் வழங்கப்படுகிற பழைய பாடல்களாகவே இருக்கும். இத்தகைய செய்யுட் பாடல்கள் சிறுவர் அறிவதற்குரிய நீதி நிறைந்து சிறந்து காட்டுந் தன்மையால் வகுப்புப் பாட புத்தகங்களின் கடை யேடுகளில் அப்பிள்ளைகள் அவற்றை மனப்பாடம் செய்யவேண்டிச் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன.

2. இவ்வாறுக இயலும் இச்செய்யுட் பாடல்கள் பெரும்பாலும் ஔவை, அதிவீரராம பாண்டியன், சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் முதலிய முதியோரால் விதிப்படி (துதிப்பாடல்களாகவே யன்றி) அதிவிதரணையாய் நீதிக்கோர் நீதியெனச் சாமானிய ஞாயங்களைச் சகலரும் அறியுமாறு ஆற்றலுடன் சாற்றப்பட்டனவாய் விளங்கும். இவற்றில் பொதுவான செய்யுட்களை விதியாகப் பள்ளிக்கூடத்துப் பிள்ளைகள் படித்துக்கொள்ளும்படி பகுத்துத் தொகுத்துப் பதித்து விதித்திருக்கின்றனர். செய்யுட்பாடம் மேல் வகுப்புக்களில் வாசிக்கும் மாணவர்களின் கிரகணதாரண சக்திக்கும், புத்தி குசலத்தைக்கும் ஏற்றபடி பாரகவிகளால் பாடிய இராமாயணாதி காவியங்களிலுள்ள பாகங்களை வகுப்புவாரி வெவ்வேறாய் அமைத்திருக்கின்றனர். நிற்க,

3. இனி, பிள்ளைகளைச் சீர்திருத்தி அவர்களை எவ்விதத்தும் முன்னுக்குக் கொண்டுவரவேண்டுமென்னும் சிரத்தையும் ஆவலுமுள்ள உண்மையான உபாத்தியாயர் அப்பிள்ளைகளின் நடக்கையை வெகுவாகக் கவனித்து வருவார். அப்படிப்பட்டவர் 'நான் என் மாணாக்கர்களின் துரப்பியாசங்களை நீக்கும் வகைகள் எவை? அவர்களுக்கு நன்னடக்கை உண்டுபண்ணுவது எப்படி?' எனச் சிந்தித்து

அதற்கென தக்க பல சதுபாயங்களை யோசிப்பார். படிப்பதெல்லாங் கூடி நன்னடக்கையின் பொருட்டேயன்றோ? அவ்வகை நடக்கைக்குரிய நீதிபோதனைகளைச் செய்யுள் நடையிலேயே காணலாகும். ஆகவே செய்யுள் பாடம் பள்ளிக்கூடத்துப் பிள்ளைகளுக்கு நீதிபோதனை சாதனமாயிருக்கும்படி நிலையான பாடமாக ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

4. செய்யுள் நடை ஆதியில் ஏற்பட்டதற்குக் காரணமுண்டு— நிலையான நீதிபோதனை வாக்கிய நடையில் இருப்பின் அது மனப்பாடம் செய்வதற்கு இயலாது. அன்றியும் அது இராக தாளங்களுக்கு ஒத்து இசையாது. ஆதலால் முன்னோர் எக்காலத்தும் எல்லோர்க்கும் மிக்கான நற்காரிய வகையில் பயன்படும்படி அந்த நீதி ஞாயங்களை எதுகை, மோனை, அசை, தளை என்னும் பல்வகைக் கவிதா நிபந்தனைகளுக்குட்பட்டியலும் செய்யுள் நடையில் இசைத்தனர். பின்னோர் இக்காலத்தில் அவற்றை இராகதாள சகிதமாகக் கீர்த்தனை முதலிய கானரூபமான பலவேறு இசைகளில் இசைத்துக் கொண்டனர். நீதி பழமொழிகளாகவும் வழங்கும். இவ்வண்ணம் நீதிபோதனை உலகமெங்கும் பலவேறு வகைகளால் பல பாஷைகளிலும் பரவியது. அது இவ்வாறு செய்யுளால் நடைபெறாதாயின் நாட்பட நின்றிராதன்றோ?

5. உலகின்கண்ணுள்ள சகல பிராணிகளும் இசையால் மகிழும், பாலுண் குழந்தையும் பாட்டால் களிக்கும். அழுகிற பிள்ளையும் அதனால் அமரும். தூங்காக்குழவியும் தாலாட்டினால் தூங்கும். இசையால் அமைந்த பாட்டிற் கிணையேது? புள்ளாங்குழல், நாகசுரம், வீணை, முகவீணை, பிடில், ஹார்மோனியம், கிளார்னெட்டு முதலிய அளவற்ற நாத விநோதத் துணைக்கருவிகளும் நாளாவட்டத்தில் அந்தந்த நாட்டிற்கும், பாட்டிற்கும் ஒத்தபடி நடைபெறுதலை நாம் நாடெங்குங் காண்கிறோம். இவ் விசைக் கருவிகள் பாட்டைச் சிறப்பிக்கச் செய்யும் வகையாலன்றோ சிறந்தன. பாட்டெனினும் செய்யுள் எனினும் பொருந்தும், நமக்கு ஞானக்களஞ்சியமாய் ஏற்பட்டுள்ள தோத்திரப்பாடல்களும், புராணேதிகாசாதி புண்ணியப் பனுவல்களும் செய்யுள் நடையில் இசைந்திருப்பது அச் செய்யுளின் மேன்மையை உணர்த்துகின்றது. இனி இத்தகைய செய்யுட்பாடம் எத்தகையால் போதிக்கத் தக்கதென்பதனை இதனடியிற் கூறுவோம்.

6. நமது 'நல்லாசிரியன்' பத்திரிகையில் நிகழும் 1911ஹு ஏப்பிரல் மாசத்திய சஞ்சிகையின் 252-ஆவது பக்கத்தில் IV-அவது சர்க்கில் இனிஸ்பெக்டர் ம-ள-ள-ஸ்ரீ, எ. வி. பிரணதார்த்திஹர ஐயர், பி. ஏ, அவர்கள் குறித்தபடி —— "செய்யுள் சொல்லிக் கொடுப்பதில் சாதாரணமாய் எல்லாப் பள்ளிக்கூடங்களிலும் வழக்கமாய் இருப்பதுபோல பதவுரை, பொழிப்புரை, கருத்துரை சொல்லாமல், செய்யுளின் தாத்பரியத்தைப் பிள்ளைகளுடன் சம்பாஷித்து, அசற்குக் கதையிருந்தால் சொல்லி, உபமான உபமேயத்தைக் காட்டி, அந்வயத்துடன் வாசித்தால் அது தானாகவே அர்த்தமாய் விடும். இப்பொழுதுள்ள வழக்கம்போல் நீட்டிப் பாடாமல் அந்தந்தச் செய்யுளுக்கு ஏற்ற இராகத்தின் சாயலைக் காட்டிச் சொல்ல வேண்டும். உதாரணமாக வெண்பாவை நாடகுறிஞ்சி, சங்கராபரணம் முதலிய இராகங்களால் பாடலாம்." — என்பதை உபாத்தியாயர்கள் எல்லோரும் கைக்கொள்ளவேண்டும்.

7. மேலே விவரித்தபடி 'கதை இருந்தால் சொல்லி' — என்பதனைச் செய்யுள்பாடம் பிள்ளைகளுக்குப் போதிக்கத் தொடங்குமுன் அந்தந்த வகுப்புப் பிள்ளைகளின் வயதுக்கும் புத்திக்கும் தக்கபடி அப்பாட்டின் கருத்தை உலக நடைக்கு ஒத்த விஷயங்களால் கதா ரூபமாக விளக்கி — என்று அர்த்தம் பண்ணிக்கொள்ளத் தக்கது. கதை இல்லாவிடினும் (அதற்கேற்ற கதை சொல்ல உபாத்தியாயருக்குத் தெரியாவிடினும்) அப்படிக்கு ஏதோ ஒரு விஷயம் ஓர் ஊரில் நடந்தாற்போலவும், தான் அதைப் பார்த்தது அல்லது கேட்டது போலவும் செய்யுளில் சம்பந்தப்பட்ட விஷயத்தைச் சாங்கோபாங்கமாகச் சமயோசிதப்படி கற்பனைசெய்து கொள்ளலாம். இப்படிச் செய்வது பொய்சொன்னதாக மாட்டாது. எவ்வகையிலும் செய்யுளின் தாத்பரியம் பிள்ளைகளின் மனத்தில் நன்றாய்ப் பதியும்படிச் செய்வது உபாத்தியாயரின் கடமை.

8. செய்யுளைச் சற்று அபிநயித்துக் காட்டுவதும் ஏற்றதாயிருக்கும். அபிநயம் என்பது கருத்தைச் செய்கையால் காட்டும் வகை. அதாவது ஒருவனை 'இங்கு வா' என்று அழைப்பதனைக் கையால் காட்டி அழைக்கும் விதமாம். அது சொல்லும் செய்கையும் ஒத்து நிகழ்வதாய் உண்டு. எப்படியெனின் வாயால் அழைக்கும்போதே கையாலும் 'வா' என்று சைகை காட்டுவதாம். இது சகஜமான காரியம். அபிநயச்செய்கைகள் குழந்தைகளினிடத்தும் பெண்களி

னிடத்தும் சாதாரணமாகக் காணலாம். குழந்தையை ஏதாவது கேள்விகேட்டால் அக் குழந்தை அதற்குப் பதிலாகப் பெரும்பா லும் தன் தலையை அசைத்துக் காட்டும். பெண்கள் என்னிலே பேசும்போது கையை முகவாய்க் கட்டையில் வைப்பதும், தலையை முறுக்கி முடுக்குவதும் ஆகிய செய்கைகளைச் சர்வசாதாரணமாகச் செய்யக் காணலாம். அபிநயம் கூத்தாடிகளுக்கும், தாசிகளுக்கும் சொந்தசரக்கு.

9. அபிநயம் செய்யுளில் இணைப்பானேன்? என்பீர்களாயின் அச் செய்யுளின் அர்த்தபாவம் நன்கு விளங்கும்பொருட்டேயா மென்க. அபிநயங் காட்டுவது என்றால் ஆடவர்களாகிய நமக்குச் சற்று லஜ்ஜையாகவே யிருக்கும்; பெண்களுக் கென்னிலோ அது விசேஷ லஜ்ஜையை உண்டுபண்ணக் கூடும். எனினும் கருத்து மனத்தில் பட்ட அளவில் ஒருவனுக்கு அபிநயித்தல் இயற்கையாக வே அமையும். இயற்கையாக அமையக்கூடும் காலத்தில் அது சாமா னியமாகவே தோன்றும். செய்கையில அசனை வேண்டுமெனக் காட்டவேண்டுமானால் லஜ்ஜை தோன்றாமற் போகாது. மேலும் இக்காலத்தில் அபிநயமென்பது மேலே குறித்தபடி தாசிகளால் ஆட்டக்கச்சேரி, பாட்டுக்கச்சேரிகளில் ஆடும்போதும், பாடும்போ தும் காட்டப்பட்டு வருவதால் அதை உபாத்தியாயர்களும் மாணக் கர்களும் செய்து காட்டுவது மரியாதைக் குறைவாகவும் தோன் றும். என்றாலும் இது பிச்சைக்காரனுக்குப் பயந்து அடுப்பு மூட் டாத கதையை ஒக்கும்.

10. இப்படியே சங்கீத போதனையும் சமுசாரிப் பெண்களுக்கு பல்லாண்டுகளாகப் பயிற்றப்படா தொழிக்கப்பட்டு இருந்தது. முக் கியமாகச் சங்கீதம் தாசிப்பெண்களால் விசேஷமாகப் பாராட்டப் பட்டு வருவதே இதற்குக் காரணமாக இருந்தது. காலக்கிரமத்தில் அது பழையபடி பலராலும் கொண்டாடப்படுவதாய் இக்காலத்தில் இணங்காநின்றது. எனினும் அநேகரால் அது இன்னும் அருவை யாய் எண்ணப்படுகிறது. என்றாலும் அச் சங்கீதம் வீணையேந்தும் வாணியால் விசேஷித்த பொருளெனவும், விவேகிகளால் விரும்பத் தக்க விசேஷமெனவும் நன்கு விளங்காநின்றது. விளங்கவேண்டிய சங்கீதம் விளங்கும்போது அதனடியாகப் பிறந்த அபிநயமும் விளங் குவது விபரீதமாகாது. 'அபிநயதர்ப்பணம்' என்னும் ஓர் அரிய சாஸ்திரமொன்றும் நாட்பட முன்னரே ஏற்படலாயிற்று.

II. சாதாரணமாக அபிநயம் சிறு வகுப்புகளிலுள்ள சிறு குழந்தைகளால் செய்விக்கப்படுகிறது. அபிநயப் பாடல்களுக்கு (Action Songs) 'ஆக்ஷன் ஸாங்ஸ்' என்று ஆங்கிலத்தில் பெயர் வழங்குகிறது. பாட்டு கட்டாயப் பாடங்களில் (Compulsary subjects) கலந்ததோர் பாகம். இதைக் கற்பிக்க உபாத்தியாயர்கள் பலரும் ஏற்றவகையில் அப்பியசித்திருத்தல் தகுதி. அவ்வப்பியாசம் அசாத்தியமானதன்று. அர்த்தபாவங்களுக்கு ஏற்றபடி கை, கால், தலை முதலிய உறுப்புக்களை அசைத்துக் காட்டுவதே அபிநயமாம். இச் செய்கை சகலரிடத்தும் விளங்கும் சாமானிய தருமமேயாகும். அபிநயித்துக் காட்டுவதால் அர்த்தம் நன்றாய் விளங்கும். பார்ப்பவர், கேட்பவருக்குப் பாவம் விளங்கும். சிலருக்கு இராக தாளங்கள் அமையாவெனினும் அபிநயம் அமையாமற் போகாது. ஆகையால் உபாத்தியாயர்கள் தாம் கற்பிக்கும் செய்யுட்கள் ஒவ்வொன்றினையும் அபிநயித்துக் காட்டவல்லவர்களாய்ப் போதிப்பதன் முன்னரே பாட்டின் கருத்துக் கிணங்க அதில் அபிநயித்துக் காட்டும் செய்கைகள் இன்னவை என்று கவனித்துச் செய்து காட்ட வேண்டும். உதாரணமாக —

> ஒருநாளுணவை யொழியென்றா லொழியா
> யிருநாளுக் கேலென்றா லேலா — யொருநாளு
> மென்னோ வறியா யிடும்பைகூ ரென்வயிறே
> யுன்னோடு வாழ்த லரிது.

என்னும் பாட்டை அடியில்வருமாறு அபிநயிக்கலாம் —

பாட்டு.

ஒருநாள் — வலதுகைச் சுட்டுவிரலை நெடுக நிறுத்தி உயர்த்தித் தாழ்த்திக் காட்டுக.

உணவை — வலதுகை ஐந்து விரல்களையும் சேர்த்து வாயைத் தொட்டுக் காட்டுக.

ஒழியென்றால் — அவ்விரல்கள் ஐந்தையும் வெடுக்கென்று எடுத்து உதறிக் காட்டுக.

ஒழியாய் — இரு கைகளையும் நீட்டி உள்ளங்கையை இருபக்கமும் அசைத்துக் காட்டுக.

இருநாளுக்கு — சுட்டுவிரலையும் நடுவிரலையும் திருப்பி நிறுத்தி அசைத்துக் காட்டுக.

ஏலேன்றல் — வாயைத் திறந்து கையால் சாதம் வாரி அடைப்பதுபோல் காட்டுக.

ஏலாய் — உள்ளங்கை முன் திருப்பி கையசைத்து வேண்டாமென்பதுபோல் காட்டுக.

ஒருநாளும் — சுட்டுவிரலை மேலுக்குத் தூக்கி நிதானமாய்க் கீழிறக்கிக் காட்டுக.

என் னோ — கையால் தலையைப் பிடித்துக்கொண்டு கண்மூடிக் குனிந்து காட்டுக.

அறியாய் — கையால் தலையைப் பிடித்தவாறே சற்றுத் தலையை அசைத்துக் காட்டுக.

இடும்பைகூர் — இரண்டு கை சுட்டுவிரல்களையும் சங்கிலிபோல் கோத்து இழுத்துக் காட்டுக.

என்வயிறே — இரண்டு கைகளாலும் வயிற்றில் அடித்து முகம் சுடுத்துக் காட்டுக.

உன்னோடு — அவ்வயிற்றை வெறுப்பும் கடுப்புமாகச் சுட்டு விரலால் சுட்டிக் காட்டுக.

வாழ்தல் — இரண்டு கை விரல்களையும் விரல் சந்துகளில் பொருந்த நுழைத்துக் காட்டுக.

அரிது — வாயைப் பொத்தி அமரிக்கையாய் கையை வாயினின்றும் எடுத்துக் காட்டுக.

13. இச் செய்யுளுக்குக் 'கதை யிருந்தால் சொல்லி' — என்று முன்னம் சொன்னபடி ஔவையென்னும் மூதாட்டி முன்னொரு காலத்தில் கல்விக்கோர் களஞ்சியமாக இருந்தனரென்றும், அவர் சாதாரணமாக ஓரிடத்தில் இருப்பவர் அல்லரென்றும், கற்றவர்கள் அப்படி ஓரிடத்தேயிருக்கப் பெறின் மற்றவர்களுக்கு அவர்களின் கல்வி (முக்கியமாக அச்சுக்கூடங்கள் இல்லாத அக்காலத்தில்) பயன்படா தொழிந்திருக்கு மென்றும். ஆகையால் அவர் ஊர் ஊராகச் செல்வது வழக்கமென்றும், அவ்வாறு செல்ல நேர்ந்ததில் அவரது கல்வி அருமை சாமானிய பிரஜைகளால் உணரப்படாக் காரணத்தால் அவரை ஒருவரும் உபசரிப்பாரின்றி ஒருநாள் அவர் பசியால் வருந்தி இப் பாட்டைப் பாடினார் என்றும் கதையைச் சாங்கோபாங்கமாகச் சொல்லி முடித்துப் பாட்டைப்பாடிக் காட்ட வேண்டும், (வேண்டுமானால் கதையைப் பெருக்கியும், சுருக்கியும்

சமயோசிதப்படி வேறு வகைகளால் நிதர்சனப் படுத்தியும் போதிக்கலாகும்.)

14. மேலே குறித்தபடி பாட்டைப் பதவுரை, பொழிப்புரை கருத்துரைகளால் விளக்காமல் கதையாலும், சம்பாஷணையாலும், அபிநயத்தாலும் விளக்கி, செய்யுளில் முன் பின்னாக மாறியிருக்கக் கூடிய வார்த்தைகளை வசனநடையில் அந்வயித்துக் காட்டி, அர்த்தம் விளங்கச் செய்யவேண்டும். (செய்யுள் நடையில் சொற்கள் முன்பின்னாக மாறிவருவது இன்றியமையா இயற்கை விஷயம் என்பதனைத் திருட்டாந்தப் படுத்துவதாயினும் நலமே) ஷை பாட்டில் வரும் அரும்பதங்களாகிய ஏல், இடும்பை என்னும் சொற்களுக்குள்ள அர்த்தம் கதையாலும், சம்பாஷணையாலும், அபிநயத்தாலும் பிள்ளை கிரகித்துக் கொள்வான். இதைவிட்டுப் பதவுரையும், பொழிப்புரையும், கருத்துரையும் சொல்வானேன்? இது பழையநடை. புதிய நடையே உற்சாகத்திற்கு ஏதுவானது.

15. இனிச் செய்யுளைப் பாடும் வகையைப்பற்றி பிரஸ்தாபிப்போம். பாட்டை மேலே குறித்தபடி பொருத்தமான இராகங்களில் ஒன்றில் இணைத்து விஷயம் முடிந்து காட்டும் முடிபுகளைப் பாராட்டி ஆங்காங்கு நிறுத்திப் பாடவேண்டும். வேண்டிய இடங்களில் சந்தியைப் பிரித்துச் சொல்லவேண்டியதும் அவசியம். உதாரணமாக: —

ஒருநாளுணவை யொழியென்றால் ஒழியாய்;
இருநாளுக் கேலென்றால் ஏலாய்; — ஒருநாளும்
என்நோ வறியாய்; இடும்பைகூர் என்வயிறே!
உன்னோடு வாழ்தல் அரிது.

அரைப்புள்ளி (; செமிகோலன்) குறித்திருக்கும் இடங்களில் பாட்டை நன்றாய்ப் போதுமான காலம் நிறுத்திப் பாடவேண்டும். இதைவிட்டு நாலடி யென்றும், தனிச் சொல் என்றும், அடியடியாய் நிறுத்தியும் தனிச் சொல் தனியாகச் சொல்லியும் ஒப்பித்தல் கூடாது.

16. இவ்வாறே —

ஆற்றுப் பெருக்கற்று அடிசுடும் அந் நாளும்; அவ்வாறு
ஊற்றுப் பெருக்கால் உலகூட்டும்; — ஏற்றவர்க்கு
நல்ல குடிப்பிறந்தார் நல்கூர்ந்தா ரானாலும்,
இல்லையென மாட்டார் இசைந்து.

என்று சந்தி பிரித்து அர்த்தமாகும்படி அரைப்புள்ளி குறித்த இடங்களில் பூரணமாகவும், காற்புள்ளி குறித்த இடங்களில் சற்று நேரமும் நிறுத்திச் சொல்லவேண்டும். சொல்லும்போதே அபிநயித்தும் காட்டவேண்டும். இப்படியே ஒவ்வொரு செய்யுளையும் போதிக்க வேண்டும். இச் செய்யுளில் அடியில் வருமாறு வினவலாகும்:—

ஆறு ஆருக்குச் சமமாகச் சொல்லப்பட்டது? ஏன்? ஆற்றில் பெருக்கற்றது போல் அவர்களிடம் என்ன அற்றது? ஆறு தன்னிடம் இல்லாத எந்தப் பொருளை வந்தவர்களுக்குக் கொடுக்கும்? அந்தவிதமாய் அவர்கள் தம்மிடம் வந்து கேட்பவர்களுக்கு என்ன கொடுப்பார்கள்? ஆற்றை வெய்யில் சுடுகிறது போல் அவர்களை என்ன சுடுகிறது? இதுபோன்ற அநேக விதமான வினாக்களைச் சமயோசிதமாகக் கேட்கலாம்.

17. செய்யுட்களை ஒன்றோடொன்று சம்பந்தப்படுத்தி போதிக்க வேண்டும் 'சாதியிரண்டொழிய' என்னும் பாடலில் தருமகாரியத்தை முன்னிட்டு விசேஷமாக மதிக்கப்படும் சாதி வேற்றுமையைப் (சாதியை நினைத்தால் சன்னியாசிக்கும் கோபம்) பெரிதும் நிராகரித்துப் பேசப்படுகிறபடியால் இப்பாடலின் கருத்து 'ஆத்திசூடி'க்கு முதல் வரியாக இருக்கிற 'அறஞ்செய விரும்பு' என்னும் வாக்கியக் கருத்தே யாகும். இக்கருத்தை ஒளவை 'ஆற்றுப் பெருக்கு' என்னும் அடுத்த பாட்டில் ஜடமான ஆற்றின் செய்கையால் நிரூபித்ததன்றி அக்காரியத்தைச் செய்ய நேர்ந்தவர்கள் இன்மையால் தான்பட்ட பசிவருத்தத்தைத் தன் வயிற்றைச் சுட்டிக் காட்டியும் (இவ்வகையே தருமம் உபேக்ஷிக்கப்படுமாயின் ஜீவகோடிகள் வருந்துமென) வற்புறுத்தி ஒருநாள் உணவை ஒழியென்றாலொழியாய் என்று பாடினார் என்பதாகச் செய்யுட்களை ஒன்றோடொன்று ஏதோ ஒருவகையில் ஏற்றவாறு ஒற்றுமைப் படுத்திக் காட்ட வேண்டும்.

18. செய்யுள் நடையில் நீதிக்கோர் நீதியெனநிறைந்திருக்கும் கியாதியையும், அந் நடையின் இசையால் இசைக்கப்படும் இசையையும், அவ்விசை பெரியோர்களையேயன்றி சிறுவர்களையும் வசப்படுத்தும் வகையையும் நோக்கியேயன்றோ தேசபரிபாலனத் தலைவர்கள் செய்யுளையும் (Recitation) பாடலையும் (Singing) இக்காலத் திசைந்துள்ள அறுவகைக் கட்டாய பாடங்களில் ஒன்றாக அமைத்தது!

ஒருவன் இம்மைச் சுகத்தை வெறுத்து மறுமைச் சுகத்தை நாடச் செய்பவல்ல மதபோதனையும் செய்யுள் நடையிலேயே பெரிதும் போதிக்கப்பட்டு வருவதாமென்க. மதபோதனையைச் சிலர் சாமானியமாக எண்ணியிருப்பார்கள். மதபோதனையில்லாமல் மானிடஜன்மம் கடைத்தேற மாட்டாது. எவ்வகைப் பகுப்பினர்பாலும் மதம் ஏதோ ஒருவகையில் நிகழும். மதபோதனையாலன்றோ மனிதருக்கு ராஜவிசுவாசம், தேசாபிமானம், தெய்வபக்தி, மாதுர்பக்தி, பிதுர்பக்தி, குருபக்தி முதலிய நன்னடக்கைகளும், உற்சாகம், சாகசம் முதலிய புண்ணியகுணங்களும் நண்ணுவது.

19. ஆனது பற்றியே கிறிஸ்து மதஸ்தர்களுக்கும் ஆங்காங்கு தமது பாடசாலைகள் தொடங்கும்போது அன்றுடம் மதபோதனை சிறிதளவேனும் தவறாமல் நடத்தி வருவது. முற்காலத்தில் ஒருவரையொருவர் குத்திக் கொலை செய்யும் அரபியரின் குரூரத் தன்மையை மகம்மது என்னும் தீர்க்கதரிசி மதபோதனையாலன்றோ மாற்றினது? மதம் இப்போது 'தேசங்கள் தோறும் பாஷைகள் வேறு' என்றபடி உலகில் பலவேறு வகையால் மன்னரின் மனோற்சாகத்திற்கும், தேசாசாரத்திற்கும், ராஜரிகத்திற்கும் ஏற்றதாய்க் காலோசித சமயோசிதப்படி வெகுவாய் காலக்கிரமத்தில் மாற்றப்பட்டு இப்போது நமது நாட்டில் பாஷைகள் எத்தனையோ மதங்களும் அத்தனை என்னுமாறு பலவேறு வகையால் பரவியிருக்கின்றது; பாஷை நடை வேறுபட்டாற்போல் மதக்கோட்பாடுகளும் வேறாயின. ஆகையால் மதத்தைப் பள்ளிக்கூடங்களில் போதிக்கும் மார்க்கம் தீர்க்கமாக யோசிக்கப்படவேண்டும்.

20. எனினும் கடவுள் ஒருவர் உண்டெனவும், அவர் சர்வாந்தரியாமி யெனவும், சர்வசக்தி யுக்தரெனவும், ஜகத்ரக்ஷகரெனவும், பரமபிதாவெனவும் புகட்டும் போதனைகளைச் சகல மதஸ்தர்களும் போற்றவும் சாற்றவும் தடையிராதாகையால் மதபோதனை இனி இதுபோன்ற சம்மதபோதனையாக ஏதோ ஒருவகையில் பொதுப்பட போதிக்கப்படவேண்டும். இதைவிட்டுப் பள்ளிக்கூடங்களில் பிள்ளையாரைத் துதித்தால் பெருமாள் அடியாருக்கு ஆகாமலும், அநுமாரைத் துதித்தால் அரனடியாருக் காகாமலும், பொதுவாய் சரஸ்வதியைத் துதிப்பதானலும் அது கிறிஸ்தவர் மகம்மதியராதியாகிய மதஸ்தர்களுக்குச் சம்மதமாகாமலும் இருப்பதால் இனி அத்தகைய வித்தியாச போதனையை விட்டு —

OFFICE OF THE REGISTRAR REGISTERED 5 - SEP 191 MADRAS

"உலகம் யாவையும் தாமுள வாக்கலும்
நிலை பெறுத்தலும் நீக்கலும் நீங்கலா
அலகி லாவிளை யாட்டுடை யாரவர்
தலைவர் அன்னவர்க் கேசர ணாங்களே"

எனனும் கம்பர் கவியின் கருத்தை யொத்த விருத்த பாடல்களையும் வேறு பொருத்தப் பாவினங்களையும் விருத்தி செய்வதே ஒருத்தருக்கும் வருத்தந் தராப் பெருத்ததோர் திருத்தமாம்.

21. கவர்ன்மென்ட்டு, போர்ட்டு, முனிசிபல் பாடசாலைகளிலும் மதபோதனை செய்யப்படுவதற்கு ஆக்ஷேபம் இல்லை. ஆனால் அது — கடவுள் நமது இரக்ஷகர் என்றும், கடவுளை வணங்க நாம் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம் என்றும், அவர் நமது செய்கைகளைக் காண வல்லவர் என்றும், நாம் அடாத காரியம் செய்யின் அவர் நம்மைப் படாதபாடும் படுத்துவார் என்றும், அவர் எப்போதும் நமது அண்டையில் இருக்கிறார் என்றும், அவர் நமது எண்ணமும், சொல்லும், செய்கையும் அறிவார் என்றும், நாம் நமது நடக்கைக்கு அவரிடம் ஒப்புக் கொடுக்க வேண்டும் என்றும், அவரின்றி ஓரணுவும் அசையாது என்றும், அவரைக் காண நம்மால் ஆகாது என்றும், அறிந்தோரே சிறந்தோர் என்றும், அறியும் வழியை அநுசரித்தலே அறிவு என்றும் இத்தகைய நற்போதனைகளே மதபோதனைகளாய் அமைய வேண்டும்.

2. அன்றியும் பள்ளிக்கூடத்துப் பிள்ளைகளின் பிற்காலத்து நடக்கையின் சீர் திருத்தங்களை நாடி மதபோதனையின் சார்பாக அவர்களுக்குப் புண்ணியம், பாவம்; தருமம், கருமம்; நல்வினை, தீவினை; மோக்ஷம், நரகம்; பிறப்பு, இறப்பு; நன்னடக்கை, துர் நடக்கை; நியாயம், அநியாயம்; தருமம், அதருமம்; கிரமம், அக்கிரமம்; ஜீவகாருண்ணியம், பரோபகாரம்; நிஷ்பக்ஷபாதம், சகோதர வாஞ்சை, பரஸ்பராநுராகம், விசுவாசம், அடக்கம், இணக்கம், மரியாதை, விநயம், அன்பு, உண்மை, நன்றி, நம்பிக்கை, தைரியம், சந்தோஷம், திருப்தி, மநுஷதனம், கௌரவம், கடமை முதலிய குணாகுணங்களின் பாகுபாடுகளை விளக்கி நற்குணங்களை விருத்தி செய்யும் வகைகளைத் தேடவேண்டும். இவ்வகைச் செய்வகைக்குச் செய்யுள் நடையே சிறந்த சாதனமாயிருக்கும். பாட்டின் நடையும் ஏற்றதேயாகும்.

23. செய்யுளும் (Recitation) பாட்டும் (Singing) பள்ளிக்கூடத்தின் காரிய நிர்வாகத்திற்குச் சிறந்த சாதனமாகவே இருக்கும். சிறுவர்களின் மனம் பல வேறு வகையில் அமைந்துள்ள பள்ளிக்கூட வேலைகளால் களைத்திருக்கையில் அவர்கள் சற்றுநேரம் பாட நேருமாயின் அக்களைப்பான இளைப்பு அவர்களுக்கு மாறுவதற்குக் காரணமாயிருக்கும். சாதாரண இசையைவிடத் துணைக்கருவிகளின் துணையால் பாட இயலுமாயின் அது அதிலும் சிறப்பாகவேயிருக்கும். இவ்வகையில் களைதீர்ந்த சிறுவர்களின் மனம் புதுப்பிக்கப்பட்டு வேறு பாடபோதனைகளை விவரிக்கும்போது அந்தப் போதனைகள் பசுமரத் தாணிபோல் அவர்கள் மனத்திற் பதியும். பாட்டில் மகிழாத பாலர்கள் இல்லை. பாடத் தெரியாதவர்களும் பாட்டைக்கேட்டுச் சந்தோஷப் படுவார்கள். சந்தோஷமே சகல காரியங்களுக் குஞ் சாதனம்.

24. ஆனால் ஒன்று, உபாத்தியாயர்கள் எல்லோரும் பாட்டைக் கற்பிக்கும்படியான குரலோசையும், இசை பாடும் வல்லமையும் ஏற்றிராமை இக் காரியத்தை நடத்துவதற்கோர் தடையாக இருக்கலாம். என்றாலும் ஒரு பாடசாலையில் இருக்க நேரும் பல உபாத்தியாயர்களும் அப்படிப்பட்டவர்களாக இருக்கமாட்டார்கள். அவர்களில் யாரேனும் பாட்டில் உருசியுள்ளவராக இருக்கக்கூடும். அவ்வகையோரைக் கொண்டு அக்காரியத்தை நிர்வகிக்கலாம். அல்லது பள்ளிக்கூடத்தில் இசை அறிந்து இருக்கநேரும் பிள்ளைகளின் உதவியைக் கொண்டும் உபாத்தியாயர் அப்பாடத்தை நடத்தலாம். பெண் பாடசாலைகளுக்குப் பாட்டு முக்கிய பாடமாக இருக்கவேண்டும். உபாத்தியாயர் பாடத் தெரியாதவராயினும் ஹார்மோனியம், பிடில் முதலிய இசைக்கருவிகளில் தன்னைப் பழக்கிக் கொள்வாராயின் பாட்டுப்பாடம் அப்பாடசாலையில் நன்கு இசைவதாகும். பிள்ளைகளில் சிலர் பாடவல்லவர்களாக இராதபோதிலும் அப்பாடல்களை அவர்களால் இயன்றவாறு மனப்பாடம் செய்வித்துச் சொல்விப்பதாலும் நன்மையுண்டாகாமற் போகாது. அப்படிச் செய்தல் அத்தகைய பிள்ளைகளுக்கும் பிரியமாகவேயிருக்கும். உபாத்தியாயரின் தூண்டுதல்மட்டும் வேண்டும்.

25 ஐரோப்பா, அமெரிக்கா கண்டங்களில் ஞாயிற்றுக்கிழமைதோறும் பள்ளிக்கூடங்களில் லக்ஷக்கணக்கான பிள்ளைகள்

பாடக் கற்றுக்கொள்ளுகிறார்கள். அவர்களுக்குப் பாட்டுப் பாடக் கற்பிக்க ஆயிரக் கணக்கான ஆண்பெண் ஆசிரியர்கள் ஆங்காங்கு யாதொரு ஊதியமும் எதிர்பாராமல் உபகரித்து வருகிறார்கள். நமது நாட்டிலும் கவர்ன்மென்ட்டு, போர்ட்டு, முனிசிபல் பாடசாலை உபாத்தியாயர்களும், மற்றவர்களும் இக்காரியம் இயற்ற முந்துவார்களாயின் பின்னும் அவ்வருமையான இசைப்பாடம் பெருமையாகப் புகழும் வகையில் நிகழும். இசைப்பாடம் நிகழும் இருபதாம் நூற்றாண்டில் விருத்தியடைவதற்கான பொருத்த ஏற்பாடுகள் ஏற்கனவே இசைந்திருப்பதற்காக எமக்குண்டாகும் களிப்புடன் இன்று இவ் வியாசத்தை இவ்வளவில் முடிக்கின்றோம். சுபம்.

சி. வே. சண்முக முதலியார்,
செங்கற்பட்டு ஜில்லா சேஷனல்ஸ்கூல் மாஸ்டர்

NATURE STORIES.
இயற்கைப் பொருட் கதைகள்.

Mud Wasp - மண் குளவி.

குழந்தாய்! உன் தாயார் உனக்கு என்னென்ன செய்கிறாள், எந்தெந்த விதமாகப் பாராட்டுகிறாள் — எவ்வளவு அருமையாகச் சீராட்டுகிறாள் — எப்போதாவது நீ அதைப்பற்றி நினைத்ததுண்டா.

உன்னைக் கண்டவுடனே உன் தாய்க்குப் பொன்னைக் கண்டது போல் இருக்கிறது; என் செல்வமே என்று அழைக்கிறாள்; தனக்கு இல்லாவிட்டாலும் உனக்கு ஊட்டுகிறாள்; தன்னை விட உன்னைப் பதின்மடங்காகப் பார்க்கிறாள்; உன்னை அலங்கரித்து அழகு பார்க்கிறாள்; நீ எந்த விதத்திலும் சந்தோஷமாக இருக்கவேண்டும் என்று விரும்புகிறாள்.

இப்படிச் செய்வது உன் தாய்மட்டுமா — எல்லார் தாயுந்தான்; மனிதர்க்கு மட்டுந்தான் இந்த அன்பும் அக்கரையும் என்று நினைக்கிறாயோ மண்ணில் உள்ள எல்லா உயிர்க்கும் இந்த அன்பு உண்டு. 'காக்கைக்கும் தன் குஞ்சு பொன் குஞ்சு' என்பது தெரியுமே. இங்கு ஒரு சிறு ஜந்துவைப்பற்றிச் சொல்கிறேன் கேள்:

இந்தப் படத்தைப் பார். ஒரு சிறு ஜந்து பறக்கிறது. அது மண் குளவி. எவ்வளவு கஷ்டப்பட்டு உழைக்கிறது பார். ஒரு க்ஷணமாவது சும்மா இருக்கிறதா — இல்லவே இல்லை.

அது என்ன செய்கிறது. அது பெண் குளவி. அதற்கு முட்டை யிடுங்காலம் வந்துவிட்டது. அதற்கு ஒரு வீடு கட்டப் பார்க்கிறது. இதோ பார் ஓர் உருண்ட களிமண் கொண்டுவந்தது. தன் வாயினாலேயே அந்த மண்ணைப் பரப்புகிறது. ஓர் இடத்தில் நடுவில் ஆரம்பித்து ஒரு பக்கமாகப் பூசுகின்றது. திரும்பவும் பறந்துபோகிறது. எங்கே போகிறது? இன்னும் கொஞ்சம் மண் கொண்டு வரப்போகிறது. பின்னும் மண் கொண்டுவந்து மேற் புறத்திலிருந்து மறுபக்கம் பூசுகிறது.

குளவி வேலை செய்யும்போது எவ்வளவு சத்தமிடுகின்றது. அது, கஷ்டப்பட்டு வேலைசெய்யும் கூலிக்காரர்கள் தம் கஷ்டம் தோன்றாதபடி பாட்டுப் பாடுவதுபோல் இருக்கிறது.

வெகு சீக்கிரத்தில் ஒரு அறை கட்டி முடிந்தது. அந்த அறையில் பெண்குளவி ஒரு முட்டையிட்டது. உடனே குளவிக்குக் கவலை உண்டாகி விட்டது. முட்டையிலிருந்து புழு வெளிப்பட்டவுடனே அதற்கு ஆகாரம் வேண்டுமே என்று எண்ணமிடுகின்றது. உடனே வெளியே போகிறது.

என்ன கொண்டுவரும் என்று நினைக்கிறாய். குளவி புழுவை எடுத்துக் கொண்டு போவதை நீ பார்த்திருக்கிறாயல்லவா. சில சமயங்களில் சிலந்தியையும் கொண்டுபோகும். ஒரு புழுவுக்கு 7 அல்லது 8 சிலந்திகளைச் சேர்த்து வைக்குமாம். குழந்தைக் குளவிக்குப் புழுக்களே மிகவும் இஷ்டம் உனக்கு வாழைப்பழம் எப்படியோ அப்படி குளவிக்குப் புழு இஷ்டம்.

தாய்க்குளவி முட்டையிட்டு ஆகாரமாகப் புழுக்களை அவ்விடத்தில் சேர்த்து அந்த அறையை மூடிவிடுகிறது. இப்படியே அநேக அறைகள் செய்து அநேக முட்டைகள் இடும்.

தன் வேலை முடிந்தபிறகு தாய்க்குளவி பறந்துபோய்விடுகின்றது. பிறகு திரும்பி வருவதேயில்லை. குளவிக்குத் தன் குழந்தை இப்படிப்பட்டதென்று தெரியாது. நாம் செய்யவேண்டியவைகளைச் செய்துவிட்டோமென்று தாய்க்குளவி கவலையற்று இருக்கிறதோ —

மண் கூட்டுக்குள் என்ன நடக்கிறதென்று உனக்குத் தெரியுமா — நான் சொல்லுகிறேன் கேள். ஒவ்வொரு முட்டையிலிருந்தும் ஒவ்வொரு சிறு புழு வெளிப்படுகின்றது.

என்ன ஆச்சரியம்! குளவியின் முட்டையிலிருந்து புழு வெளிப்படுவது வியப்பல்லவா! ஆமாம், குளவி குழந்தைப் பருவத்தில் புழு வடிவாகத்தான் இருக்கிறது. அந்தப் புழு தன் தாய் தனக்குச் சேகரித்து வைத்த வேறு புழுக்களையும் சிலந்தியையும் தின்ன ஆரம்பிக்கின்றது; அது வெகு சீக்கிரத்தில் பெரிய புழுவாகின்றது.

இந்த வீட்டைக் கட்டவும், உணவுகளைச் சேகரித்து வைக்கவும் அதன் தாய் எவ்வளவு கஷ்டப்பட்டிருக்குமென்று குளவிப் புழுவுக்குத் தெரியுமா — எப்படித் தெரியும். தாய் தந்தையரை எதிரில் கண்டு, அவர்கள் நமக்காகப் படும் பாட்டைப் பிரத்தியக்ஷமாகப் பார்க்கும் நமக்கே தெரியவில்லையே. தாயார் முகத்தையே காணாத அந்தப் புழுவுக்குத் தெரிவதெப்படி ?

பிறகு, அந்தப் புழு ஓர் அறையில் போய் படுத்து உறங்குகின்றது. அது சிலநாள் வரையில் இறந்ததுபோல் கிடக்கின்றது. ஆனால், இறந்துபோகவில்லை. அது சமாதியில் இருந்து தன் தாயின் உருவத்தை யடையும் தன்மையை யடைகின்றது. சில நாட்களின் பிறகு அப் புழு சிறகடைந்து முழு குளவியாக வெளி வருகின்றது. பிறகு அது வளர்ச்சி யடைவதில்லை.

சிறகடைந்தவுடனே குளவி தன் கூட்டைக் கடித்து தொளை செய்துகொண்டு வெளியே பறந்து போய்விடுகின்றது. இப்பொழுதாவது அதற்குத் தன் தாய் இவ்வளவு கஷ்டப்பட்டிருக்குமென்று தெரியுமா — தெரியுமோ — தெரியாதோ — அதைச் சொல்ல

முடியாது. ஆனால், இந்தக் குளவியும் தான் இடும் முட்டைகளுக்காகத் தன் இனத்தைப் போலவே கூடுகட்டி, உணவை அமைத்து வைக்கத் தெரிந்துகொண்டிருக்கிறது.

'குளவி புழுவைத் தன்னினம் ஆக்குகிறது' என்று பழமொழி வழங்குகிறது. இந்தப் பிரமாணம் நூல்களிலும் ஏறிவிட்டது. அது சரியென்று புலப்படவில்லை. உயிர் நூற் புலவர்கள் இந்த உண்மையைப் பரீக்ஷித்து அறிந்திருக்கிறார்கள். தன்னுடைய குஞ்சுக்கு ஆகாரமாக வைக்கக் குளவி புழுக்களைக் கொண்டுபோகின்றது. குளவிக்குஞ்சும் முதலில் புழு வடிவாக இருப்பதனால், நம்மவர்கள் இப்படி எண்ணிக்கொண்டிருக்கலாம்.

பத்திராதிபர்.

A CONVERSATION ABOUT POSTAL DEPARTMENT.

தபால் இலாகா.

கோவிந்தன் — பாலகிருஷ்ணா நீ என்னோடு வருகிறாயா. நான் தபால் ஆபீசுக்குப் போகிறேன்.

பாலகிருஷ்ணன் — சரி, வருகிறேன், அங்கே என்ன விசேஷம்.

கோ — நான் ஒரு கார்டு வாங்கப்போகிறேன்.

பா — கார்டு எதற்கு.

கோ — என் தகப்பனாருக்கு ஒரு கடிதம் எழுதவேண்டும்.

பா — என்ன விசேஷம்.

கோ — வெகு நாளாய் அவரிடமிருந்து ஒரு கடிதம்கூட வரவில்லை. அதுவுமன்றி இன்று 20தேதி ஆய்விட்டதால் பள்ளிக்கூடச் சம்பளம் கொடுக்கவேண்டும். அதற்குப் பணம் வேண்டாமா.

பா — ஓகோ அப்படியா நான்கூட கடிதம் எழுதலாமென்று நினைக்கிறேன். எனக்கும் ஒன்று வாங்கித் தருகிறாயா?

கோ — சரி வா, நேரமாய்விட்டது. 4 மணிக்குமேல் தபால் ஆபீசில் ஒன்றும் கொடுக்கமாட்டார்கள்.

பா — ஆனால் சரி, சீக்கிரம் நடந்துபோகலாம் வா. அதோ தெரிகிறதே அதுதானா தபால் ஆபீஸ்.

கோ — ஆம் அதுதான். (தபாலாபீசுக்குப் போய்) ஐயா தயவு செய்து ஒரு கார்டு கொடுங்கள்.

கடிதம் விற்பவன் — துட்டு எங்கே.

கோ — இதோ அரை அணு வைத்திருக்கிறேன். அதை எடுத்துக் கொண்டு 1 கார்டும் பாக்கி காலணுவும் கொடுங்கள்.

பா — கோவிந்தா எனக்கும் ஒரு கார்டு வாங்கு நான் வீட்டில் வந்து துட்டு தருகிறேன்.

கோ — உனக்கு எதற்காக.

பா — என் தகப்பனர் நான் இந்த வருஷம் ஒவ்வொரு பாடத்தி லும் எவ்வளவு மார்க்கு வாங்கியிருக்கிறேன் என்பதை விவரமாய் ஒரு கடிதத்தில் குறித்து அனுப்பச்சொன்னராம். அதை எழுதி அனுப்பவேண்டும்.

கோ — அதற்கு கார்டுபோராதே.

பா — பின்னே இரண்டு கார்டு வாங்குகிறது.

கோ — 2 கார்டு வேண்டியதில்லே. ஒரு கவர் வாங்கினல் போதும்.

பா — சரி ஒருகவர்தான் வாங்கு.

கோ — (கடிதம் விற்பவரிடம்) ஐயா தயவுசெய்து இன்னுமொரு கவர் கொடுங்கள் இந்தாரும் அரை அணு.

கடிதம்விற்பவர் — இதோ இருக்கு எடுத்துக்கொள்ளும்.

கோ — சரி இனிமேல் போகலாம் வா.

பா — சரி போகலாம் இந்த கடிதத்தை எழுதிப்போடவேண்டாமா.

கோ — வீட்டுக்குப் போயல்லவா எழுதவேண்டும்.

பா — ஆனல் சரி எனக்கும் எழுதித்தருகிருயா?

கோ — உனக்கு கடிதம் எழுதத்தெரியாதா ?

பா — எனக்குத் தெரியாது, சொல்லிக்கொடுத்தால் எழுதுகிறேன்.

கோ — ஆனல் சரி, சொல்லிக்கொடுக்கிறேன் கவனமாய்க் கேள். நாம் கடிதம் எழுதவேண்டுமானல் முதலில் கடிதத்தின் தலைப்பக்கம் (வலது பக்கமாக கடிதத்தை கையில்வைத்துக் கொண்டு காட்டுக) அனுப்பும் ஊரும் அனுப்பும் தேதியும் குறிக்கவேண்டும்.

பா — அவ்வளவுதான ?

கோ — இல்லை இன்னும் இருக்கிறது அதற்குள் அவசரப்படாதே.

பா — இன்னும் என்ன?

கோ — அதன்கீழ் நாம் எழுதவேண்டிய எல்லா சங்கதியும் எழுத வேண்டும் அதன்பின் அடியில் உன் கையெழுத்துப்போட்டு பிற்பாடு மேல்விலாசம் எழுதவேண்டும்.

பா — மேல்விலாசம் எப்படி எழுதுவது?

கோ — இது கூட உனக்குத் தெரியாதா, உன் உபாத்தியாயர் உனக்குச் சொல்லித்தரவில்லையா?

பா — இன்னும் சொல்லித்தரவில்லை. ஒருவேளை இனிமேல் சொல்லித்தருவாரோ என்னமோ தெரியவில்லை. அது இருக்கட்டும், இப்பொழுது நீதான் சொல்லிக்கொடேன்.

கோ — நாம்மேல்விலாசமெழுதவேண்டுமானால், முதலில் யாருக்கு கடிதம் எழுதவேண்டுமோ அவர்பெயரையும், அதன்கீழ் அவர் தொழிலையும், அதற்குப்பின் அவர் குடியிருக்கும் தெருவின் பெயரையும் பெரிய ஊராய் இருந்தால் வீட்டின் நெம்பரையும் எழுதியபின் அவர் குடியிருக்கும் ஊர் பெயரை எழுதவேண்டும்.

பா — எங்கள் ஊரில் தபால் ஆபீஸ் இல்லையே, அதற்கு ஊர்பெயர் மாத்திரம் எழுதினால் எப்படிப்போய்ச் சேரும்.

கோ — அந்த ஊர் எந்த தபாலாபீசுக்குச் சேர்ந்ததோ அந்த ஊர் பெயரையும் குறிக்கவேண்டும்.

பா — அதுவும் அப்படியா.

கோ — இனிமேலாவது கடிதம் எழுதத்தெரியுமா, சீக்கிரம் எழுது. நான் என்கடிதத்தை எழுதி முடித்துவிட்டால் சீக்கிரம் கொண்டுபோய் போடலாம்.

பா — நான் எழுதியாய்விட்டது, நீ முடித்தாய்விட்டதா, போகலாம் வா.

கோ — சரி போகலாம், உன் கவரை ஒட்டிவிட்டாயா?

பா — ஒட்டவேண்டுமா என்ன, எனக்குத் தெரியாதே. ஆனால் இந்தா ஒட்டு.

கோ — சரி ஒட்டியாய்விட்டது. போகலாம் வா.

பா — கோவிந்தா இந்தக் கவரில் அதிக கடிதம் போடவேண்டுமானால் என்ன செய்வது? இது பிடிக்காதே.

கோ — அதற்கு நாம் சொந்தத்தில் கவர்செய்து அதில் கடிதம் போட்டுத் தலை யொட்டி அனுப்பவேண்டும்.

பா — அதற்கு எவ்வளவு தலை ஒட்டவேண்டும்.

கோ — அந்த கடிதத்தை நிறுத்து அதன் எடையின்படி தலைச் சீட்டு ஒட்டவேண்டும்.

பா — எத்தனை ரூபா எடைக்கு எத்தனை தலை ஒட்டவேண்டும்? எனக்கு விபரமாய்ச் சொல் பார்ப்போம்.

கோ — ஒரு கடிதம் ஒரு ரூபா யெடை யிருந்தால் அதற்கு $\frac{1}{2}$ அணாத் தலையும் 1 ரூ. முதல் 10 ரூபா யெடை வரை 1 அணாத் தலையும் இதே மாதிரி ஒவ்வொரு 10 ரூ. எடைக்கும் ஒவ்வொரு அணாத் தலை அதிகமாக ஒட்டவேண்டும்.

பா — ஆனால் தபால் ஆபீசில் என்னென்ன விதத் தலைகள் இருக்கின்றன.

கோ — $\frac{1}{4}$, $\frac{1}{2}$, 1 அணா 2, $2\frac{1}{2}$, 3, 4, 6, 8 அணா 1ரூ 2ரூ 5ரூ 10ரூ 15ரூ தலைகள் இருக்கின்றன.

பா — அவ்வளவு தலைகள் இருக்கின்றனவா! சர்க்காரில் நல்ல ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள்.

கோ — இதுதானா அதிசயம் இன்னும் எத்தனையோ சௌகர்யங்கள் நமது ராஜாங்கத்தார் செய்திருக்கிறார்கள்.

பா — சற்று பொறு, அதோ முத்துசாமி ஓடி வருகிறான், என்னவென்று விசாரிப்போம்.

மு — நீங்கள் இருவரும் எங்கே போகிறீர்கள்.

கோ — நாங்கள் தபாலில் கடிதம் போடப்போகிறோம்.

மு — நானும் தபாலாபீசுக்குத்தான் வருகிறேன்.

பா — என்ன விசேஷம்.

மு — என் தகப்பனார் நேற்று இங்கு வந்திருந்தார். அப்போது கையோடு ஒரு பத்திரம் (document) கொண்டு வந்திருந்தார். அதை, மறந்து என் அறையில் வைத்துவிட்டு ஊருக்குப் போய்விட்டார். அதை ரிஜிஸ்தர் செய்து அனுப்பப் போகிறேன்.

பா — ரிஜிஸ்தர் செய்வதென்றால் அதிகம் செலவாமோ.

கோ — (பாலகிருஷ்ணனிடம்) என்ன நீ ஒன்று தெரியாதவனாக இருக்கிறாய். ரிஜிஸ்தர் செய்யவேண்டுமானால் ரிஜிஸ்தர்

கூலிக்கு 2 அணுக் தலை ஒட்டவேண்டும். பெற்றுக்கொள்பவர் கையெழுத்து வேண்டுமானால் இன்னும் அதிகம் 1 அணுத் தலை ஒட்டவேண்டும்.

பா — ஏன் அவ்வளவு செலவு செய்து ரிஜிஸ்தர் செய்யவேண்டும் ½ அணுவிற்குத் தலை வாங்கி ஒட்டிவிட்டால் போதாதா? என்ன இந்தக் கடிதம் ஒரு ரூபா யெடைக்குமேலா இருக்கப் போகிறது.

மு — ரிஜிஸ்தர் செய்தால்தான் பத்திரமாகப் போய்ச் சேரும் பத்திரம் நோட்டு முதலானவைகளை ரிஜிஸ்தர் செய்யாமல் அனுப்பலாகாது. அப்படி அனுப்பினால் ஒரு வேளை தவறிப்போம்.

பா — சரிதான் நாம் அனுப்பினதற்கு என்ன அடையாளம்?

மு — தபாலாபீசார் நமக்கு ஒரு ரசீது கொடுப்பார்கள்.

கோ — சரி நேரமாய்விட்டது இந்த இரண்டு கடிதங்களையும் பெட்டியில் போடு.

பா — சரி போடுகிறேன், இவைகளைப் பெட்டியில் போட்டால் எப்படிப் போய்ச் சேரும்.

கோ — நீ ஒன்றும் தெரியாதவன், நான் போகும்போது சொல்லுகிறேன்.

பா — சரி போகலாம் வா, ஆனால் முத்துசாமி வரவில்லையே.

கோ — அவன் ரசீது வாங்கிக்கொண்டுதான் வரவேண்டும். நாம் போகலாம் வா.

பா — எங்கள் பள்ளிக்கூடத்தில் இதெல்லாம் சொல்லித் தருவதில்லை. நான் இனிமேல் உங்கள் பள்ளிக்கூடத்திற்குத்தான் வரப்போகிறேன்.

கோ — ஆமாம், உங்கள் பள்ளிக்கூடம் சர்க்கார் பள்ளிக்கூடமாய் இருந்தால் எல்லா விஷயமும் கட்டாயமாய் சொல்லிக் கொடுப்பார்கள். சர்க்கார் பள்ளிக்கூட மல்ல. அதனால் தான் சொல்லித்தரவில்லைபோ லிருக்கிறது. எங்கள் பள்ளிக் கூடத்தில் அப்படியெல்லாம் முடியாது. மணிக்கணக்காய் ஒவ்வொருநாள் பாடமும் ஒழுங்காய் சொல்லிக்கொடுத்தாக வேண்டும் இனிஸ்பெக்டர்கள் அடிக்கடி வந்து பரிக்ஷை செய்வார்கள்.

பா — ஆமப்பா சர்க்கார் பள்ளிக்கூடம்தான் நல்லது. நான் என் தகப்பனாரிடம் கேட்டுக்கொண்டு நாளையே வந்து விடுகிறேன்.

கோ — எங்கள் ஸ்கூலில் எல்லா டிபார்ட்டுமென்டைப் பற்றியும் விவரமாய் சொல்லிக் கொடுப்பார்கள்.

பா — என்னென்ன டிபார்ட்டுமென்டைப்பற்றிச் சொல்லிக்கொடுப்பார்கள்.

கோ — இப்பொழுது சொன்ன சங்கதியெல்லாம் தபால் இலாக்காவைச் சேர்ந்தது. இன்னும் போலீஸ் இலாக்கா, காட்டு இலாக்கா, ரெவினியூ இலாக்கா, கல்வி இலாக்கா இம்மாதிரியான அநேக இலாக்காக்களைப்பற்றி அநேக சங்கதிகள் சொல்லிக் கொடுப்பார்கள்.

பா — நல்ல ஏற்பாடுகளெல்லாம் கல்வி இலாக்காதாரர் செய்திருக்கிறார்களே இதுவும் நல்ல ஏற்பாடு என்று தோன்றுகிறது. ஏனென்றால் நம்முடைய முன்னோர்கள் அநேகருக்கு இந்த சங்கதிகளெல்லாம் தெரியாததால் அநேக விஷயங்களில் ஏமாந்து இருக்கிறார்கள். நானும் உங்கள் பள்ளிக்கூடத்திற்குவந்து விடுகிறேன். நீ போகும்போது கடிதங்கள் போய்ச் சேரும் விதத்தைப்பற்றி சொல்வதாகச் சொன்னாயே, சொல் பார்ப்போம்.

கோ — சொல்லுகிறேன் கவனமாய்க் கேள். அதாவது சாயந்திரம், தபால் பெட்டியில் விழுகிற எல்லாக் கடிதங்களையும் எடுத்து, அதற்கு முத்திரைகுத்தி கடிதத்தில் கண்டிருக்கிறபடி தபாலாபீசின் பேர்களை அந்தந்த கடிதங்களின்பேரில் சிவப்பு மையால் எழுதி எந்தெந்த ஊர்களுக்குப் போக வேண்டுமோ அந்தந்த ஊர் கடிதங்களைக் கட்டாய்கட்டி ஒரு பையில் போட்டுகட்டி சீல்வைத்து தபால்காரன்வசம் கொடுத்துவிடுவார்கள்.

பா — ஆனால் தபால்காரன் ஒவ்வொரு ஊருக்குப் போக முடியாதோ?

கோ — ஒருகடிதம் பட்டணத்திற்கு போகவேண்டுமானால் தபால்காரன் பட்டணம் போகிறதா என்ன?

பா — பின்னே எப்படி?

கோ — கடிதங்கள் போட்ட பையை தபால்காரன் ரயிலுக்குக் கொண்டுபோய் அங்குவரும் ரயில்வண்டியில் ஒரு தபால் வண்டியிருக்கும் அதில் கொடுப்பான். அவர்கள் இவன் கொடுக்கும் கடிதங்களை வாங்கிக்கொண்டு, நம்முடைய ஊருக்கு மற்ற ஊர்களிலிருந்து வந்திருக்கும் கடிதங்களை ஒரு பையில் கட்டி இவனிடம் கொடுப்பார்கள். அதன்பின் இவன் கொடுத்தபையை உடைத்து அதற்குள்ளிருக்கும் கடிதங்களை எடுத்து அந்தந்த ஸ்டேஷன் வரும்போது கட்டாய் கட்டி பையில் போட்டு அந்தந்த ஊர் தபால்காரன் வசம் கொடுப்பார்கள்.

பா — நமக்கு எப்படி வந்துசேரும்.

கோ — தபால்காரன் அந்தப் பையை தபாலாபீசுக்குக் கொண்டுபோய் கொடுப்பான். அங்கிருக்கும் உத்தியோகஸ்தர் அதை உடைத்து கடிதங்களுக்கு முத்திரை குத்தி தபால்காரனிடம் கொடுப்பார். அதன்பின் தபால்காரன் வீடு வீடாய்ப் போய் கடிதத்தைக் கொடுப்பான்.

ராமையா — (நடுவழியில் சந்தித்து) நீங்கள் இருவரும் எங்கே போய்விட்டு வருகிறீர்கள்?

பா — நாங்கள் இருவரும் தபாலாபீசுக்குப் போய்விட்டு வருகிறோம்.

ரா — என்ன விசேஷம்?

கோ — கடிதம் போடப் போயிருந்தோம்.

பா — ராமையா? நீ எங்கே போகிறாய்? கைநிறைய பணமும் ஒரு காகிதமும் வைத்திருக்கிறாயே என்ன விசேஷம்?

ரா — என் தமையன் சென்னப்பட்டணத்தில் F. A. கிளாசில் படிக்கிறார். அவர் தனக்கு செலவிற்கும் சம்பளத்திற்கும் பணம் வேண்டுமென்று என் தகப்பனாருக்கு நேற்று ஒரு கடிதம் எழுதி யிருந்தார். அதற்காக என் தகப்பனார் இந்தப் பணத்தை என் அண்ணனுக்கு மணியார்டர் செய்து விட்டுவரச் சொன்னார், அதற்காகப் போகிறேன். (இன்னும்வரும்.)

D. R. SUBRAMANIA AIYER,
H. M. & Secretary, Teachers' Association,
Vadamadura.